

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 1143/2014**z 22. októbra 2014****o prevencii a manažmente introdukcie a šírenia invázných nepôvodných druhov**

EURÓPSKY PARLAMENT a RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 192 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Objavenie sa nepôvodných druhov, či už zvierat, rastlín, húb, alebo mikroorganizmov, na nových miestach nie vždy vzbudzuje obavy. Významná podskupina nepôvodných druhov sa však môže stať inváznou a môže mať závažný nepriaznivý vplyv na biodiverzitu a súvisiace ekosystémové služby, ako aj iný sociálny a hospodársky vplyv, ktorému by sa malo zabrániť. Približne 12 000 druhov v životnom prostredí Únie a v iných európskych krajinách je nepôvodných, z čoho je podľa odhadov zhruba 10 až 15 % invázných.
- (2) Invázne nepôvodné druhy predstavujú jednu z hlavných hrozieb pre biodiverzitu a súvisiace ekosystémové služby, najmä v geograficky a evolučne izolovaných ekosystémoch, ako sú malé ostrovy. Riziká, ktoré takéto druhy predstavujú, sa môžu zvyšovať v dôsledku rastúceho svetového obchodu, dopravy, cestovného ruchu a zmeny klímy.
- (3) Hrozba pre biodiverzitu a súvisiace ekosystémové služby, ktorú predstavujú invázne nepôvodné druhy, má rozličné formy, vrátane vážnych vplyvov na pôvodné druhy a štruktúru a fungovanie ekosystémov, a to zmenou biotopov, predátorským správaním, konkurenciou, prenosom chorôb, nahradením pôvodných druhov vo významnej časti ich oblasti výskytu a genetickými vplyvmi prostredníctvom hybridizácie. Okrem toho môžu mať invázne nepôvodné druhy významný nepriaznivý vplyv aj na ľudské zdravie a hospodárstvo. Hrozbou pre biodiverzitu a súvisiace ekosystémové služby, ľudské zdravie alebo hospodárstvo sú iba živé jedince a ich časti, ktoré sa môžu rozmnožovať, a preto by len tieto mali podliehať obmedzeniam podľa tohto nariadenia.
- (4) Únia ako zmluvná strana Dohovoru o biologickej diverzite, ktorý bol schválený rozhodnutím Rady 93/626/EHS ⁽³⁾, je viazaná článkom 8 písm. h) uvedeného dohovoru, podľa ktorého každá zo zmluvných strán, ak je to možné a vhodné, zabráni introdukcii, bude kontrolovať nepôvodné druhy alebo vyhubí tie, ktoré ohrozujú ekosystémy, biotopy alebo druhy.
- (5) Únia sa ako zmluvná strana Dohovoru o ochrane európskych voľne žijúcich organizmov a prírodných stanovišť, ktorý bol schválený rozhodnutím Rady 82/72/EHS ⁽⁴⁾, zaviazala, že prijme všetky vhodné opatrenia na zabezpečenie ochrany biotopov druhov voľne rastúcich rastlín a voľne žijúcich živočíchov.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 177, 11.6.2014, s. 84.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 16. apríla 2014 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 29. septembra 2014.

⁽³⁾ Rozhodnutie Rady 93/626/EHS z 25. októbra 1993 o uzavretí Dohovoru o biologickej diverzite (Ú. v. ES L 309, 13.12.1993, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozhodnutie Rady 82/72/EHS z 3. decembra 1981, ktoré sa týka uzavretia Dohovoru o ochrane európskych voľne žijúcich organizmov a prírodných stanovišť (Ú. v. ES L 38, 10.2.1982, s. 1).

- (6) Na podporu dosahovania cieľov smerníc Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES⁽¹⁾, 2008/56/ES⁽²⁾ a 2009/147/ES⁽³⁾ a smernice Rady 92/43/EHS⁽⁴⁾ by sa týmto nariadením mali ustanoviť pravidlá na zabránenie nepriaznivým vplyvom invázných nepôvodných druhov na biodiverzitu a súvisiace ekosystémové služby a na ľudské zdravie a bezpečnosť a na ich minimalizáciu a zmierňovanie, ako aj na zníženie ich sociálneho a hospodárskeho vplyvu.
- (7) Niektoré druhy migrujú prirodzene v reakcii na zmeny životného prostredia. Tieto druhy by sa nemali považovať za nepôvodné druhy v ich novom prostredí, a mali by byť vyňaté z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia. Toto nariadenie by sa malo sústrediť len na druhy, ktoré boli do Únie introdukované v dôsledku ľudského zásahu.
- (8) V súčasnosti existuje viac ako 40 legislatívnych aktov Únie o zdraví zvierat, ktoré obsahujú ustanovenia o chorobách zvierat. Navyše v smernici Rady 2000/29/ES⁽⁵⁾ sú ustanovenia o organizmoch, ktoré sú škodlivé pre rastliny alebo rastlinné produkty, a v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2001/18/ES⁽⁶⁾ sa stanovuje režim uplatniteľný na geneticky modifikované organizmy. Akékoľvek nové pravidlá týkajúce sa invázných nepôvodných druhov by sa preto mali s uvedenými legislatívnymi aktmi Únie zosúladiť a neprekrývať sa s nimi a nemali by sa uplatňovať na organizmy, na ktoré sú zamerané uvedené legislatívne akty.
- (9) V nariadeniach Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009⁽⁷⁾ a (EÚ) č. 528/2012⁽⁸⁾ a v nariadení Rady (ES) č. 708/2007⁽⁹⁾ sa ustanovujú pravidlá týkajúce sa povolenia používania určitých nepôvodných druhov na osobitné účely. V čase nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia bolo používanie určitých druhov už povolené v rámci uvedených režimov. V záujme zabezpečenia jednotného právneho rámca by druhy používané na uvedené účely mali byť vyňaté z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia.
- (10) Vzhľadom na veľké množstvo invázných nepôvodných druhov je dôležité zabezpečiť, aby sa prioritne riešila podskupina invázných nepôvodných druhov, ktoré sú považované za druhy vzbudzujúce obavy Únie. Preto by sa mal stanoviť a pravidelne aktualizovať zoznam takýchto invázných nepôvodných druhov považovaných za vzbudzujúce obavy Únie (ďalej len „zoznam Únie“). Invázný nepôvodný druh sa má považovať za vzbudzujúci obavy Únie, ak škody, ktoré spôsobuje v postihnutých členských štátoch, sú natoľko významné, že odôvodňujú prijatie vyhradených opatrení uplatniteľných pre celú Úniu vrátane členských štátov, ktoré zatiaľ neboli alebo dokonca pravdepodobne ani nebudú postihnuté. Na zabezpečenie toho, aby identifikácia invázných nepôvodných druhov vzbudzujúcich obavy Únie ostala primeraná, by sa mal zoznam Únie stanoviť a aktualizovať postupne a mal by sa sústrediť na druhy, ktorých zaradením do zoznamu Únie by sa účinne a nákladovo efektívnym spôsobom zabránilo nepriaznivým vplyvom týchto druhov alebo by sa ich nepriaznivé vplyvy minimalizovali alebo zmiernili. Vzhľadom na to, že druhy v rámci tej istej taxonomickej skupiny majú často podobné ekologické požiadavky a môžu predstavovať podobné riziká, malo by v prípade potreby byť možné do zoznamu Únie zaradiť taxonomické skupiny druhov.
- (11) Kľúčovým nástrojom uplatňovania tohto nariadenia sú kritériá zaradovania do zoznamu Únie. S cieľom zabezpečiť efektívne využitie zdrojov by sa týmito kritériami malo tiež zabezpečiť, aby sa spomedzi potenciálnych invázných nepôvodných druhov známych v súčasnosti do zoznamu zaradili tie, ktoré majú najvýznamnejší nepriaznivý vplyv. Komisia by mala na základe uvedených kritérií predložiť výboru zriadenému týmto nariadením návrh zoznamu Únie do jedného roka od nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia. Komisia by pri navrhovaní zoznamu Únie

(1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia Spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva (Ú. v. ES L 327, 22.12.2000, s. 1).

(2) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/56/ES zo 17. júna 2008, ktorou sa ustanovuje rámec pre činnosť Spoločenstva v oblasti morskej environmentálnej politiky (rámcová smernica o morskej stratégii) (Ú. v. EÚ L 164, 25.6.2008, s. 19).

(3) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/147/ES z 30. novembra 2009 o ochrane voľne žijúceho vtáctva (Ú. v. EÚ L 20, 26.1.2010, s. 7).

(4) Smernica Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín (Ú. v. ES L 206, 22.7.1992, s. 7).

(5) Smernica Rady 2000/29/ES z 8. mája 2000 o ochranných opatreniach proti zavlečeniu organizmov škodlivých pre rastliny alebo rastlinné produkty do Spoločenstva a proti ich rozšíreniu v rámci Spoločenstva (Ú. v. ES L 169, 10.7.2000, s. 1).

(6) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/18/ES z 12. marca 2001 o zámernom uvoľnení geneticky modifikovaných organizmov do životného prostredia a o zrušení smernice Rady 90/220/EHS (Ú. v. ES L 106, 17.4.2001, s. 1).

(7) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 z 21. októbra 2009 o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh a o zrušení smerníc Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Ú. v. EÚ L 309, 24.11.2009, s. 1).

(8) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 528/2012 z 22. mája 2012 o sprístupňovaní biocídnych výrobkov na trhu a ich používaní (Ú. v. EÚ L 167, 27.6.2012, s. 1).

(9) Nariadenie Rady (ES) č. 708/2007 z 11. júna 2007 o využívaní cudzích a lokálne sa nevyskytujúcich druhov v akvakultúre (Ú. v. EÚ L 168, 28.6.2007, s. 1).

mala uvedený výbor informovať o tom, ako uvedené kritériá zohľadnila. Kritériá by mali zahŕňať posúdenie rizík podľa uplatniteľných ustanovení v rámci príslušných dohôd Svetovej obchodnej organizácie (WTO) o ukladaní obchodných obmedzení na druhy.

- (12) S cieľom vyhnúť sa neprimeraným alebo nadmerným nákladom pre ktorýkoľvek členský štát a zaručiť týmto nariadením pridanú hodnotu činnosti Únie by Komisia pri navrhovaní zoznamu Únie a následných opatrení mala vziať do úvahy náklady členských štátov na vykonávanie, náklady spojené s nečinnosťou, efektívnosť nákladov a sociálno-ekonomické aspekty. V tejto súvislosti by sa pri výbere invázných nepôvodných druhov, ktoré sa majú zaradiť do zoznamu Únie, mala osobitná pozornosť venovať druhom, ktorých používanie je v danom členskom štáte rozšírené a ktoré v ňom predstavujú významný sociálny a hospodársky prínos bez toho, aby sa ohrozili ciele tohto nariadenia.
- (13) Na zabezpečenie súladu s pravidlami v rámci príslušných dohôd WTO a jednotného uplatňovania tohto nariadenia by sa mali stanoviť spoločné kritériá na vykonanie posúdenia rizík. Tieto kritériá by mali byť v prípade potreby založené na existujúcich vnútroštátnych a medzinárodných normách a mali by zahŕňať rozličné aspekty charakteristik uvedených druhov, riziko a spôsoby ich introdukcie do Únie, nepriaznivý sociálny a hospodársky vplyv týchto druhov a ich vplyv na biodiverzitu, potenciálne prínosy ich používania a náklady na zmiernenie v porovnaní s nepriaznivým vplyvom, ako aj posúdenie potenciálnych nákladov na odstraňovanie environmentálnych, sociálnych a hospodárskych škôd preukazujúce významnosť pre Úniu na účely ďalšieho odôvodnenia činnosti. S cieľom postupne rozvíjať systém a stavať na získaných skúsenostiach by sa celkový prístup mal posúdiť do 1. júna 2021.
- (14) Niektoré invázne nepôvodné druhy sú zahrnuté v prílohe B k nariadeniu Rady (ES) č. 338/97⁽¹⁾ a ich dovoz do Únie je zakázaný, lebo bol uznaný ich invázny charakter a ich introdukcia do Únie má nepriaznivý vplyv na pôvodné druhy. Ide o tieto druhy: *Callosciurus erythraeus*, *Sciurus carolinensis*, *Oxyura jamaicensis*, *Lithobates (Rana) catesbeianus*, *Sciurus niger*, *Chrysemys picta* a *Trachemys scripta elegans*. Na zabezpečenie jednotného právneho rámca a jednotných pravidiel týkajúcich sa invázných nepôvodných druhov na úrovni Únie by sa malo zaradenie týchto invázných nepôvodných druhov ako invázných nepôvodných druhov vzbudzujúcich obavy Únie do zoznamu považovať za prioritu.
- (15) Vo všeobecnosti je prevencia z environmentálneho hľadiska žiaducejšia a nákladovo efektívnejšia než následná reakcia a mala by sa uprednostniť. Preto by sa za prioritu zaradenia do zoznamu malo považovať zaradenie invázných nepôvodných druhov, ktoré ešte nie sú prítomné v Únii alebo sú v skorom štádiu invázie, a invázných nepôvodných druhov, ktoré by pravdepodobne mohli mať najvýznamnejší nepriaznivý vplyv. Keďže nové invázne nepôvodné druhy sa môžu do Únie introdukovať nepretržite a prítomné nepôvodné druhy sa šíria a rozširujú oblasť svojho výskytu, je potrebné zabezpečiť, aby sa zoznam Únie nepretržite revidoval a priebežne aktualizoval.
- (16) Medzi členskými štátmi, ktoré majú obavy z rovnakých druhov, ktoré nie sú schopné vytvoriť životaschopnú populáciu vo veľkej časti Únie, by sa mali preskúmať možnosti regionálnej spolupráce. Ak ciele tohto nariadenia možno lepšie dosiahnuť pomocou opatrení na úrovni Únie, mohli by sa tieto druhy zaradiť aj do zoznamu Únie.
- (17) Pri dosahovaní cieľov tohto nariadenia je vhodné zohľadniť osobitnú situáciu najvzdialenejších regiónov, a najmä ich odľahlosť, ostrovný charakter a jedinečnosť ich príslušných biodiverzít. Preto by sa mali požiadavky podľa tohto nariadenia na prijatie obmedzujúcich a preventívnych opatrení týkajúcich sa invázných nepôvodných druhov vzbudzujúcich obavy Únie prispôsobiť špecifickým situáciám najvzdialenejších regiónov vymedzených v Zmluve o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ), a to s ohľadom na rozhodnutia Európskej rady 2010/718/EÚ⁽²⁾ a 2012/419/EÚ⁽³⁾.
- (18) Riziká a obavy spojené s inváznymi nepôvodnými druhmi predstavujú cezhraničný problém s dosahom na celú Úniu. Preto je nevyhnutné prijať na úrovni Únie zákaz úmyselného alebo nedbanlivostného prinášania invázných nepôvodných druhov vzbudzujúcich obavy Únie do Únie, ich rozmnožovania, pestovania/chovania, prepravy, nákupu, predaja, používania, výmeny, držania a uvoľňovania, aby sa zabezpečilo včasné prijatie jednotných opatrení v celej Únii s cieľom predísť narušeniu vnútorného trhu a zabrániť situáciám, keď sú opatrenia prijaté v jednom členskom marené nečinnosťou v inom členskom štáte.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 338/97 z 9. decembra 1996 o ochrane druhov voľne žijúcich živočíchov a rastlín reguláciou obchodu s nimi (Ú. v. ES L 61, 3.3.1997, s. 1).

⁽²⁾ Rozhodnutie Európskej rady 2010/718/EÚ z 29. októbra 2010 o zmene štatútu ostrova Svätý Bartolomej vo vzťahu k Európskej únii (Ú. v. EÚ L 325, 9.12.2010, s. 4).

⁽³⁾ Rozhodnutie Európskej rady 2012/419/EÚ z 11. júla 2012, ktorým sa mení a dopĺňa štatút Mayotte vo vzťahu k Európskej únii (Ú. v. EÚ L 204, 31.7.2012, s. 131).

- (19) Na umožnenie vedeckého výskumu a ochrany *ex situ* je potrebné stanoviť osobitné pravidlá pre invázne nepôvodné druhy vzbudzujúce obavy Únie, ktoré sú predmetom uvedených činností. Uvedené činnosti by sa mali vykonávať v uzavretých zariadeniach, kde sú tieto organizmy v držbe so zamedzením šírenia, a mali by byť prijaté všetky opatrenia potrebné na zabránenie úniku alebo protiprávnemu uvoľneniu inváznych nepôvodných druhov vzbudzujúcich obavy Únie. Ak to Komisia v riadne odôvodnených mimoriadnych prípadoch naliehavého verejného záujmu schváli, uvedené pravidlá by sa mohli uplatňovať aj na určité iné činnosti vrátane komerčných činností. Pri dodržiavaní uvedených pravidiel by sa mala osobitná pozornosť venovať tomu, aby sa zabránilo nepriaznivému vplyvu na chránené druhy a biotopy, a to v súlade s príslušným právom Únie.
- (20) Môžu nastať prípady, keď sa nepôvodné druhy, ktoré zatiaľ neboli uznané ako invázne nepôvodné druhy vzbudzujúce obavy Únie, objavia na hraniciach Únie alebo sa zistia na území Únie. Členské štáty by preto mali mať možnosť prijať na základe dostupných vedeckých dôkazov určité núdzové opatrenia. Takéto núdzové opatrenia by umožnili okamžitú reakciu proti inváznym nepôvodným druhom, ktoré by mohli predstavovať riziká, pokiaľ ide o ich introdukciu, udomácnenie a šírenie v týchto krajinách, kým členské štáty posúdia skutočné riziká, ktoré predstavujú, v súlade s uplatniteľnými ustanoveniami príslušných dohôd WTO, a najmä vzhľadom na uznanie týchto druhov za invázne nepôvodné druhy vzbudzujúce obavy Únie. Na zabezpečenie súladu s ustanoveniami príslušných dohôd WTO je potrebné spojiť vnútroštátne núdzové opatrenia s možnosťou prijať núdzové opatrenia na úrovni Únie. Núdzové opatrenia na úrovni Únie by navyše Únii poskytli mechanizmus rýchleho konania v prípade výskytu alebo bezprostredného nebezpečenstva preniknutia nových inváznych nepôvodných druhov na územie Únie v súlade so zásadou predbežnej opatrnosti.
- (21) Veľký podiel inváznych nepôvodných druhov sa introdukuje do Únie neúmyselne. Preto je veľmi dôležité riadiť prienikové cesty neúmyselnej introdukcie účinnejšie. Vzhľadom na pomerne obmedzené skúsenosti by mali byť opatrenia v tejto oblasti postupné. Opatrenia by mali zahŕňať dobrovoľné opatrenia, ako napríklad opatrenia navrhnuté v Usmerneniach na kontrolu a riadenie biologického znečistenia lodí Medzinárodnej námornej organizácie, ako aj povinné opatrenia. Opatrenia by mali vychádzať zo skúseností získaných v Únii a členských štátoch s riadením určitých prienikových ciest, vrátane opatrení ustanovených prostredníctvom Medzinárodného dohovoru na kontrolu a riadenie balastovej vody a sedimentov lodí prijatého v roku 2004. Komisia by preto mala podniknúť všetky vhodné kroky na povzbudenie členských štátov, aby uvedený dohovor ratifikovali.
- (22) Na vytvorenie primeranej vedomostnej základne na riešenie problémov v súvislosti s inváznymi nepôvodnými druhmi je dôležité, aby členské štáty vykonávali výskum takýchto druhov, ich monitorovanie a dohľad nad nimi. Keďže systémy dohľadu ponúkajú najvhodnejší prostriedok na včasné zistenie nových inváznych nepôvodných druhov a určenie rozšírenia už udomácnených druhov, tieto systémy by mali zahŕňať cieľný aj všeobecný prieskum a ťažiť zo zapojenia rozličných odvetví a zainteresovaných strán vrátane regionálnych a miestnych komunit. V rámci systémov dohľadu by sa mala venovať sústavná pozornosť akýmkoľvek novým inváznym nepôvodným druhom kdekoľvek v Únii a mali by sa zameriavať na poskytovanie skutočného a úplného obrazu na úrovni Únie. V záujme účinnosti a nákladovej efektívnosti by sa mali uplatňovať existujúce systémy colnej kontroly, dohľadu a monitorovania, ktoré už boli ustanovené právom Únie, najmä systémy ustanovené v smerniciach 92/43/EHS, 2000/60/ES, 2008/56/ES a 2009/147/ES.
- (23) Mali by sa vykonávať úradné kontroly živočíchov a rastlín, aby sa zabránilo úmyselnej introdukcii inváznych nepôvodných druhov. Živé zvieratá a rastliny by mali do Únie vstupovať len cez subjekty hraničnej kontroly v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004⁽¹⁾ a smernicami Rady 91/496/EHS⁽²⁾ a 97/78/ES⁽³⁾ alebo cez miesta vstupu v súlade so smernicou 2000/29/ES. Na zabezpečenie väčšej efektívnosti a zabránenie vytváraniu paralelných systémov colných kontrol by príslušné orgány mali overiť, či ide o invázne nepôvodné druhy vzbudzujúce obavy Únie v prvom subjekte hraničnej kontroly alebo na prvom mieste vstupu.

(1) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 z 29. apríla 2004 o úradných kontrolách uskutočňovaných s cieľom zabezpečiť overenie dodržiavania potravinového a krmivového práva a predpisov o zdraví zvierat a o starostlivosti o zvieratá (Ú. v. EÚ L 165, 30.4.2004, s. 1).

(2) Smernica Rady 91/496/EHS z 15. júla 1991 stanovujúca princípy, ktoré sa týkajú organizácie veterinárnych kontrol zvierat vstupujúcich do spoločenstva z tretích krajín a ktoré menia a dopĺňajú smernice 89/662/EHS, 90/425/EHS a 90/675/EHS (Ú. v. ES L 268, 24.9.1991, s. 56).

(3) Smernica Rady 97/78/ES z 18. decembra 1997, ktorou sa stanovujú zásady organizácie veterinárnych kontrol výrobkov, ktoré vstupujú do spoločenstva z tretích krajín (Ú. v. ES L 24, 30.1.1998, s. 9).

- (24) Po introdukcii invázneho nepôvodného druhu sú nevyhnutné opatrenia na jeho včasné zistenie a rýchlu eradikáciu, aby sa zabránilo jeho udomácneniu a šíreniu. Najúčinnnejšou a nákladovo najefektívnejšou reakciou je často čo najskoršia eradikácia populácie, kým je počet jedincov ešte obmedzený. V prípade, že eradikácia nie je možná alebo náklady na eradikáciu prevyšujú v dlhodobom horizonte environmentálne, sociálne a hospodárske prínosy, mali by sa uplatniť opatrenia na zamedzenie šírenia a kontrolu. Manažmentové opatrenia by mali byť primerané vplyvu na životné prostredie a náležite zohľadňovať biogeografické a klimatické podmienky príslušného členského štátu.
- (25) Pri vykonávaní manažmentových opatrení by sa malo zabrániť akémukoľvek nepriaznivému vplyvu na životné prostredie, ako aj na ľudské zdravie. Eradikácia a manažment niektorých živočíšnych inváznych nepôvodných druhov, i keď sú v niektorých prípadoch potrebné, môžu vyvolať bolesť, úzkosť, strach alebo iné formy utrpenia živočíchov, a to aj pri použití najlepších dostupných technických prostriedkov. Členské štáty a všetci prevádzkovatelia, ktorí sú zapojení do eradikácie, kontroly alebo zamedzenia šírenia inváznych nepôvodných druhov, by preto mali prijať opatrenia potrebné na ušetrenie živočíchov počas tohto procesu od bolesti, úzkosti a utrpenia, ktorým sa dá vyhnúť, podľa možnosti s prihliadnutím na osvedčené postupy v tejto oblasti, napríklad hlavné zásady týkajúce sa dobrých životných podmienok zvierat, ktoré vypracovala Svetová organizácia pre zdravie zvierat (OIE). Mali by sa zväziť neletálne metódy a akékoľvek prijaté opatrenia by mali minimalizovať vplyv na necieľové druhy.
- (26) Invázne nepôvodné druhy vo všeobecnosti spôsobujú škody na ekosystémoch a znižujú odolnosť týchto ekosystémov. Preto by sa mali prijať primerané opatrenia zamerané na obnovu, aby sa posilnila odolnosť ekosystémov proti inváziám, napravili sa spôsobené škody a zlepšil sa stav ochrany druhov a ich biotopov v súlade so smernicami 92/43/EHS a 2009/147/ES, ekologický stav vnútrozemských povrchových vôd, brakických vôd, pobrežných vôd a podzemných vôd v súlade so smernicou 2000/60/ES a environmentálny stav morských vôd v súlade so smernicou 2008/56/ES. Náklady na takéto opatrenia zamerané na obnovu by sa mali nahradiť v súlade so zásadou „znečisťovateľ platí“.
- (27) S cieľom prispieť k účinnému uplatňovaniu tohto nariadenia by sa mala podporovať cezhraničná spolupráca, najmä so susednými krajinami, a koordinácia medzi členskými štátmi, a to najmä v rámci rovnakého biogeografického regiónu Únie.
- (28) Systém na riešenie problematiky inváznych nepôvodných druhov by sa mal podporiť centralizovaným informačným systémom na zhromažďovanie existujúcich informácií o nepôvodných druhoch v Únii a na umožnenie prístupu k informáciám o výskyte druhov, ich šírení, ekológii, histórii ich invázie, ako aj ku všetkým ďalším informáciám potrebným na podporu politických a riadiacich rozhodnutí, ako aj na umožnenie výmeny osvedčených postupov.
- (29) V smernici Európskeho parlamentu a Rady 2003/35/ES ⁽¹⁾ sa stanovil rámec pre verejné konzultácie pri prijímaní rozhodnutí týkajúcich sa životného prostredia. Účinná účasť verejnosti pri vymedzovaní opatrení v oblasti inváznych nepôvodných druhov by mala umožniť verejnosti vyjadrovať sa a prijímateľom rozhodnutí zohľadňovať stanoviská a obavy, ktoré môžu byť pre dané rozhodnutia dôležité. Mala by sa tým zvýšiť zodpovednosť a transparentnosť rozhodovacieho procesu a malo by sa tým prispieť k verejnému povedomiu o environmentálnych otázkach a podpore pre prijímané rozhodnutia.
- (30) Je dôležitá účasť vedeckej komunity, aby poskytla primeranú vedomostnú základňu na riešenie problémov v súvislosti s inváznyimi nepôvodnými druhmi. Malo by sa zriadiť osobitné vedecké fórum, ktoré by poskytovalo odporúčania k vedeckým aspektom súvisiacim s uplatňovaním tohto nariadenia, najmä pokiaľ ide o vypracovanie a aktualizáciu zoznamu Únie, posúdenie rizík, núdzové opatrenia a opatrenia na rýchlu eradikáciu.
- (31) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto nariadenia by sa mali Komisii udeliť vykonávacie právomoci, pokiaľ ide o prijatie a aktualizáciu zoznamu Únie, formát dokumentov slúžiacich ako dôkaz na udelenie povolení, prijatie núdzových opatrení na úrovni Únie, požiadavku uplatňovať určité ustanovenia v príslušných členských štátoch v prípade posilnenej regionálnej spolupráce, zamietnutie rozhodnutí členských štátov o neuplatnení opatrení na eradikáciu a technické formáty na podávanie správ Komisii. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/35/ES z 26. mája 2003, ktorou sa ustanovuje účasť verejnosti pri navrhovaní určitých plánov a programov týkajúcich sa životného prostredia, a ktorou sa menia a dopĺňajú s ohľadom na účasť verejnosti a prístup k spravodlivosti, smernice Rady 85/337/EHS a 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 156, 25.6.2003, s. 17).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (32) S cieľom zohľadniť najnovší vedecký vývoj v oblasti životného prostredia by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ, pokiaľ ide o určenie, ako možno dospieť k záveru, že invázne nepôvodné druhy sú schopné vytvoriť životaschopné populácie a šíriť sa, ako aj na stanovenie spoločných prvkov na vypracovanie posúdení rizík. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov. Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť, aby sa príslušné dokumenty súčasne, vo vhodnom čase a vhodným spôsobom postúpili Európskemu parlamentu a Rade.
- (33) S cieľom zabezpečiť dodržiavanie tohto nariadenia je dôležité, aby členské štáty uložili účinné, primerané a odrádzajúce sankcie za porušenia, pričom sa zohľadní povaha a závažnosť porušenia, zásada náhrady nákladov a zásada „znečisťovateľ platí“.
- (34) Opatreniami prijatými na základe tohto nariadenia môžu členské štáty uložiť povinnosti držiteľom alebo používateľom nepôvodných druhov, ako aj vlastníkom a nájomníkom príslušnej pôdy.
- (35) S cieľom umožniť nekomerčným majiteľom naďalej chovať svoje spoločenské zvieratá, ktoré patria k druhom uvedeným na zozname Únie, až do konca prirodzeného života zvierata, je potrebné stanoviť prechodné opatrenia pod podmienkou, že sú prijaté všetky opatrenia na zabránenie ich rozmnožovania alebo úniku.
- (36) S cieľom umožniť komerčným prevádzkovateľom, ktorí môžu mať oprávnené očakávania, napríklad tým, ktorí získali povolenie v súlade s nariadením (ES) č. 708/2007, vyčerpať svoju populáciu inváznych nepôvodných druhov vzbudzujúcich obavy Únie po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia, je opodstatnené poskytnúť im dva roky na utratenie, humánne usmrtenie, predaj alebo prípadne odovzdanie týchto jedincov do výskumných zariadení alebo zariadení na ochranu *ex situ*.
- (37) Keďže ciele tohto nariadenia, a to prevencia, minimalizácia a zmiernenie nepriaznivého vplyvu introdukcie a šírenia inváznych nepôvodných druhov na biodiverzitu v rámci Únie, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodov rozsahu a účinkov tohto nariadenia ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii, v súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (38) Členské štáty by v súvislosti s inváznymi nepôvodnými druhmi vzbudzujúcimi obavy Únie mali mať možnosť zachovať alebo prijať prísnejšie pravidlá ako pravidlá ustanovené v tomto nariadení a uplatňovať ustanovenia, ako sú ustanovenia v tomto nariadení týkajúce sa inváznych nepôvodných druhov vzbudzujúcich obavy Únie aj na invázne nepôvodné druhy vzbudzujúce obavy členského štátu. Všetky takéto opatrenia by mali byť v súlade so ZFEÚ a mali by sa v súlade s právom Únie oznámiť Komisii,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy

Týmto nariadením sa stanovujú pravidlá na prevenciu, minimalizáciu a zmiernenie nepriaznivého vplyvu introdukcie a šírenia, úmyselného aj neúmyselného, inváznych nepôvodných druhov na biodiverzitu v rámci Únie.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Toto nariadenie sa vzťahuje na všetky invázne nepôvodné druhy.
2. Toto nariadenie sa nevzťahuje na:
  - a) druhy, ktoré menia oblasť svojho prirodzeného výskytu bez zásahu človeka v reakcii na meniace sa ekologické podmienky a zmenu klímy;
  - b) geneticky modifikované organizmy vymedzené v článku 2 bode 2 smernice 2001/18/ES;

- c) patogény, ktoré spôsobujú choroby zvierat; na účel tohto nariadenia je choroba zvierat výskyt infekcií a infestácií u zvierat spôsobených jedným alebo viacerými patogénmi, ktoré sa môžu prenášať na zvieratá alebo na ľudí;
- d) škodlivé organizmy uvedené v zozname v prílohe I alebo v prílohe II k smernici 2000/29/ES a škodlivé organizmy, v súvislosti s ktorými sa prijali opatrenia v súlade s článkom 16 ods. 3 uvedenej smernice;
- e) druhy uvedené v zozname v prílohe IV k nariadeniu (ES) č. 708/2007, keď sa používajú v akvakultúre;
- f) mikroorganizmy produkované alebo dovážané na použitie v prípravkoch na ochranu rastlín, ktoré už boli autorizované alebo ktoré sa práve posudzujú podľa nariadenia (ES) č. 1107/2009, alebo
- g) mikroorganizmy produkované alebo dovážané na použitie v biocídnych výrobkoch, ktoré už boli autorizované alebo ktoré sa práve posudzujú podľa nariadenia (EÚ) č. 528/2012.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

1. „nepôvodný druh“ je akýkoľvek živý jedinec druhu, poddruhu alebo nižšieho taxónu živočíchov, rastlín, húb alebo mikroorganizmov introdukovaný mimo oblasť svojho prirodzeného výskytu; tento pojem zahŕňa akúkoľvek časť, gaméty, semená, vajíčka alebo propaguly takéhoto druhu, ako aj všetky hybridy, odrody alebo plemená, ktoré by mohli prežiť a následne sa rozmnožovať;
2. „invázny nepôvodný druh“ je nepôvodný druh, o ktorom sa zistilo, že jeho introdukcia alebo šírenie ohrozuje biodiverzitu a súvisiace ekosystémové služby alebo že má na ne nepriaznivý vplyv;
3. „invázny nepôvodný druh vzbudzujúci obavy Únie“ je invázny nepôvodný druh, ktorého nepriaznivý vplyv sa považuje za taký, ktorý si vyžaduje spoločnú činnosť na úrovni Únie podľa článku 4 ods. 3;
4. „invázny nepôvodný druh vzbudzujúci obavy členského štátu“ je iný invázny nepôvodný druh ako invázny nepôvodný druh vzbudzujúci obavy Únie, v prípade ktorého sa určitý členský štát na základe vedeckých dôkazov domnieva, že jeho uvoľnenie a rozšírenie, i v prípade, ak nie je úplne overené, má na jeho území alebo jeho časti významný nepriaznivý vplyv, ktorý si vyžaduje opatrenia na úrovni daného členského štátu;
5. „biodiverzita“ je rozmanitosť živých organizmov zo všetkých zdrojov vrátane suchozemských, morských a iných vodných ekosystémov a ekologických komplexov, ktorých sú súčasťou; patrí sem rozmanitosť v rámci druhov, medzi druhmi a rozmanitosť ekosystémov;
6. „ekosystémové služby“ sú priame a nepriame prínosy ekosystémov pre dobré životné podmienky ľudí;
7. „introdukcia“ je presun druhu v dôsledku zásahu človeka mimo oblasť jeho prirodzeného výskytu;
8. „výskum“ je deskriptívna alebo experimentálna práca v regulovaných podmienkach s cieľom získať nové vedecké zistenia alebo vyvinúť nové výrobky vrátane počiatkových fáz identifikácie, charakterizácie a izolácie genetických vlastností, okrem tých vlastností, z dôvodu ktorých je druh invázny, inváznym nepôvodným druhom, ale len ak sú dôležité, aby umožnili kríženie týchto vlastností s druhmi, ktoré nie sú invázne;
9. „držba so zamedzením šírenia“ je držanie organizmu v uzavretých zariadeniach, z ktorých nie je možný únik ani šírenie;
10. „ochrana ex situ“ je ochrana zložiek biologickej diverzity mimo ich prirodzených biotopov;
11. „prienikové cesty“ sú cesty a mechanizmy introdukcie a šírenia inváznym nepôvodným druhom;
12. „časné zistenie“ je potvrdenie výskytu jedinca alebo jedincov invázneho nepôvodného druhu v životnom prostredí predtým, ako sa značne rozšíri;
13. „eradikácia“ je úplné a trvalé odstránenie populácie invázneho nepôvodného druhu letálnym alebo neletálnym spôsobom;

14. „kontrola populácie“ sú letálne alebo neletálne opatrenia uplatňované na populáciu invázneho nepôvodného druhu s cieľom zachovať počet jedincov na čo najnižšej úrovni tak, aby kým nebude možné daný druh eradikovať, jeho invázna schopnosť a nepriaznivý vplyv na biodiverzitu, súvisiace ekosystémové služby, na ľudské zdravie alebo hospodárstvo boli minimalizované, pričom sa tiež minimalizuje vplyv na necieľové druhy a ich biotopy;
15. „zamedzenie šírenia“ je akékoľvek opatrenie, ktorého cieľom je vytvoriť prekážky, ktoré minimalizujú riziko rozptýlenia a šírenia populácie invázneho nepôvodného druhu mimo napadnutej oblasti;
16. „značne rozšírený“ je invázny nepôvodný druh, ktorého populácia prekročila fázu naturalizácie, v ktorej je populácia samoudržateľná, a rozšírila sa tak, že kolonizuje veľkú časť novej oblasti svojho výskytu, kde môže prežiť a rozmnožovať sa;
17. „manažment“ je akékoľvek letálne alebo neletálne opatrenie, ktorého cieľom je eradikácia, kontrola populácie alebo zamedzenie šírenia populácie invázneho nepôvodného druhu, pričom sa minimalizuje aj vplyv na necieľové druhy a ich biotopy.

Článok 4

Zoznam inváznych nepôvodných druhov vzbudzujúcich obavy Únie

1. Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov prijme zoznam inváznych nepôvodných druhov vzbudzujúcich obavy Únie (ďalej len „zoznam Únie“) na základe kritérií ustanovených v odseku 3 tohto článku. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 27 ods. 2. Návrh vykonávacích aktov sa predloží výboru uvedenému v článku 27 ods. 1 do 2. januára 2016.
2. Komisia zoznam Únie komplexne preskúmava aspoň každých šesť rokov a medzitým ho v súlade s postupom uvedeným v odseku 1 v prípade potreby aktualizuje tak, že:
  - a) ho doplní o nové invázne nepôvodné druhy;
  - b) z neho vyníma zaradené druhy, ak už nespĺňajú jedno alebo viac kritérií ustanovených v odseku 3.
3. Invázne nepôvodné druhy sa zaradia do zoznamu Únie len vtedy, ak spĺňajú všetky tieto kritériá:
  - a) na základe dostupných vedeckých dôkazov sa zistilo, že sú nepôvodné na území Únie s výnimkou najvzdialenejších regiónov;
  - b) na základe dostupných vedeckých dôkazov sa zistilo, že dokážu vytvoriť životaschopnú populáciu a šíriť sa v životnom prostredí za súčasných podmienok alebo za predvídateľných podmienok zmeny klímy v jednom biogeografickom regióne, ktorý si delia viac ako dva členské štáty, alebo v jednom morskom subregióne s výnimkou ich najvzdialenejších regiónov;
  - c) na základe dostupných vedeckých dôkazov je pravdepodobné, že budú mať významný nepriaznivý vplyv na biodiverzitu alebo súvisiace ekosystémové služby a mohli by mať nepriaznivý vplyv aj na ľudské zdravie alebo hospodárstvo;
  - d) na základe posúdenia rizík vykonaného podľa článku 5 ods. 1 je preukázané, že na zabránenie ich introdukcii, udomácneniu alebo šíreniu je potrebná spoločná činnosť na úrovni Únie;
  - e) je pravdepodobné, že ich zaradením do zoznamu Únie sa účinne zabráni ich nepriaznivému vplyvu alebo sa ich nepriaznivý vplyv minimalizuje alebo zmierni.
4. Členské štáty môžu predkladať Komisii žiadosti o zaradenie inváznych nepôvodných druhov do zoznamu Únie. Uvedené žiadosti obsahujú všetky tieto informácie:
  - a) názov druhu;
  - b) posúdenie rizík vykonané v súlade s článkom 5 ods. 1;
  - c) dôkazy, že sú splnené kritériá stanovené v odseku 3 tohto článku.

5. V zozname Únie sa v príslušných prípadoch uvádza odkaz na tovar, s ktorým sa invázne nepôvodné druhy zvyčajne spájajú, a jeho číselné znaky kombinovanej nomenklatúry ustanovené v nariadení Rady (EHS) č. 2658/87⁽¹⁾, pričom sa uvádzajú kategórie tovaru, ktorý podlieha úradným kontrolám podľa článku 15 tohto nariadenia.

6. Komisia pri prijímaní alebo aktualizácii zoznamu Únie uplatňuje kritériá stanovené v odseku 3, a to s náležitým ohľadom na náklady členských štátov na vykonávanie, náklady spojené s nečinnosťou, nákladovú efektívnosť a sociálno-ekonomické aspekty. Zoznam Únie prioritne obsahuje tie invázne nepôvodné druhy, ktoré:

- a) sa ešte v Únii nevyskytujú alebo sú v skorom štádiu invázie a s najvyššou pravdepodobnosťou budú mať významný nepriaznivý vplyv;
- b) už sú v Únii udomácnené a majú najvýznamnejší nepriaznivý vplyv.

7. Komisia pri navrhovaní zoznamu Únie tiež odôvodní, že ciele tohto nariadenia možno lepšie dosiahnuť opatreniami na úrovni Únie.

Článok 5

Posúdenie rizík

1. Na účely článku 4 sa posúdenie rizík vykoná vo vzťahu k súčasnej a potenciálnej oblasti výskytu invázneho nepôvodného druhu, a to so zreteľom na tieto prvky:

- a) opis druhu vrátane jeho taxonomickej identity, jeho histórie a oblasti jeho prirodzeného výskytu a potenciálnej oblasti jeho výskytu;
- b) opis spôsobov a dynamiky jeho rozmnožovania a šírenia vrátane posúdenia, či existujú environmentálne podmienky potrebné na jeho rozmnožovanie a šírenie;
- c) opis možných prienikových ciest introdukcie a šírenia druhu, úmyselného aj neúmyselného, ktorý v prípade potreby zahŕňa uvedenie komodít, s ktorými sa druh vo všeobecnosti spája;
- d) dôkladné posúdenie rizík introdukcie, udomácnenia a šírenia v príslušných biogeografických regiónoch za súčasných podmienok a za predvídateľných podmienok zmeny klímy;
- e) opis súčasného rozšírenia druhu vrátane uvedenia, či sa druh už vyskytuje v Únii alebo v susedných krajinách, a prognózy jeho pravdepodobného rozšírenia v budúcnosti;
- f) opis nepriaznivého vplyvu na biodiverzitu a súvisiace ekosystémové služby vrátane vplyvu na pôvodné druhy, chránené lokality, ohrozené biotopy, ako aj na ľudské zdravie, bezpečnosť a hospodárstvo vrátane posúdenia možného budúceho vplyvu so zreteľom na dostupné vedecké znalosti;
- g) posúdenie potenciálnych nákladov na odstránenie škôd;
- h) opis známych použití pre druh a sociálnych a hospodárskych prínosov vyplývajúcich z týchto použití.

2. Komisia pri navrhovaní druhov na zaradenie do zoznamu ako inváznych nepôvodných druhov vzbudzujúcich obavy Únie vykonáva posúdenie rizík uvedené v odseku 1.

Vždy, keď členský štát predkladá žiadosť o zaradenie druhu do zoznamu Únie, je zodpovedný za vykonanie posúdenia rizík uvedeného v odseku 1. V prípade potreby môže členskému štátu pri vypracúvaní takýchto posúdení rizík pomôcť Komisia, a to do tej miery, v akej sa pomoc týka ich európskeho rozmeru.

3. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty v súlade s článkom 29 s cieľom bližšie špecifikovať typ dôkazov prijateľných na účely článku 4 ods. 3 písm. b) a poskytnúť podrobný opis uplatňovania odseku 1 písm. a) až h) tohto článku. Podrobný opis zahŕňa metodiku, ktorá sa má použiť pri posudzovaní rizík, s prihliadnutím na príslušné vnútroštátne a medzinárodné normy a potrebu uprednostniť opatrenia zamerané proti inváznym nepôvodným druhom, s ktorými je spojený významný nepriaznivý vplyv alebo ktoré majú potenciál spôsobiť významný nepriaznivý vplyv na biodiverzitu alebo súvisiace ekosystémové služby, ako aj na ľudské zdravie alebo hospodárstvo, kde sa takýto nepriaznivý vplyv považuje za zhoršujúci faktor. Je osobitne dôležité, aby Komisia pred prijatím uvedených delegovaných aktov postupovala podľa bežného postupu a uskutočnila konzultácie s expertmi vrátane expertov členských štátov.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 2658/87 z 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (Ú. v. ES L 256, 7.9.1987, s. 1).

Článok 6

Ustanovenia pre najvzdialenejšie regióny

1. V najvzdialenejších regiónoch nepodliehajú invázne nepôvodné druhy vzbudzujúce obavy Únie článku 7 alebo článkom 13 až 20.
2. Každý členský štát s najvzdialenejšími regiónmi prijme do 2. januára 2017 pre každý z týchto regiónov zoznam invázných nepôvodných druhov vzbudzujúcich obavy, a to po konzultácii s týmito regiónmi.
3. Pokiaľ ide o invázne nepôvodné druhy zaradené do zoznamov uvedených v odseku 2 tohto článku, členské štáty môžu v rámci príslušných najvzdialenejších regiónov podľa vhodnosti uplatňovať opatrenia ustanovené v článkoch 7 až 9, 13 až 17, 19 a 20. Uvedené opatrenia musia byť v súlade so ZFEÚ a musia sa v súlade s právom Únie oznámiť Komisii.
4. Členské štáty bezodkladne oznámia Komisii zoznamy uvedené v odseku 2 a akúkoľvek aktualizáciu týchto zoznamov a informujú o tom aj ostatné členské štáty.

KAPITOLA II

PREVENCIA

Článok 7

Obmedzenia

1. Invázne nepôvodné druhy vzbudzujúce obavy Únie sa nesmú úmyselne:
  - a) priniesť na územie Únie vrátane tranzitu pod colným dohľadom;
  - b) držať, a to ani v držbe so zamedzením šírenia;
  - c) rozmnožovať, a to ani v držbe so zamedzením šírenia;
  - d) prepravovať do Únie, z Únie, ani v rámci nej, s výnimkou prepravy druhov do zariadení v súvislosti s eradikáciou;
  - e) uvádzať na trh;
  - f) používať ani vymieňať;
  - g) nechať rozmnožovať, chovať ani pestovať, a to ani v držbe so zamedzením šírenia, alebo
  - h) uvoľniť do životného prostredia.
2. Členské štáty prijímajú všetky potrebné kroky na zabránenie neúmyselnej introdukcii alebo šíreniu invázných nepôvodných druhov vzbudzujúcich obavy Únie, a tiež na zabránenie neúmyselnej introdukcii alebo šíreniu týchto druhov v prípade hrubej nedbanlivosti.

Článok 8

Povolenia

1. Odchylne od obmedzení uvedených v článku 7 ods. 1 písm. a), b), c), d), f) a g) a s výhradou odseku 2 tohto článku zriadi členské štáty systém povolení umožňujúci zariadeniam vykonávať výskum na invázných nepôvodných druhoch vzbudzujúcich obavy Únie alebo ich ochranu *ex situ*. Ak sa použitiu produktov získaných z invázných nepôvodných druhov vzbudzujúcich obavy Únie nedá vyhnúť v záujme zlepšenia ľudského zdravia, členské štáty môžu do ich systému povolení zahrnúť aj produkciu na vedecké účely a následné použitie na liečebné účely.
2. Členské štáty oprávnia ich príslušné orgány, aby vydávali povolenia uvedené v odseku 1 na činnosti vykonávané v držbe so zamedzením šírenia, ktoré spĺňajú všetky tieto podmienky:
  - a) invázne nepôvodné druhy vzbudzujúce obavy Únie sa držia a zaobchádza sa s nimi v držbe so zamedzením šírenia v súlade s odsekom 3;
  - b) činnosť majú vykonávať pracovníci s primeranou kvalifikáciou, ktorú stanovujú príslušné orgány;
  - c) preprava do a z miesta držby so zamedzením šírenia sa vykonáva za podmienok, ktoré vylučujú únik daného invázneho nepôvodného druhu a ktoré sú stanovené v povolení;

- d) v prípade, že invázne nepôvodné druhy vzbudzujúce obavy Únie sú živočíchy, sú podľa potreby označené alebo inak účinne identifikované použitím metód, ktoré nespôsobujú bolesť, úzkosť ani utrpenie, ktorým možno predísť;
- e) riziko úniku alebo šírenia, či odstránenia sa účinne riadi s prihliadnutím na identitu, biológiu a spôsoby rozširovania sa daného druhu, plánovanú činnosť a držbu so zamedzením šírenia, interakciu s prostredím a iné dôležité faktory;
- f) žiadateľ vypracuje systém nepretržitého dohľadu a pohotovostný plán na riešenie prípadného úniku alebo šírenia vrátane plánu eradikácie. Pohotovostný plán schváli príslušný orgán. Ak dôjde k úniku alebo šíreniu, pohotovostný plán sa vykoná okamžite a povolenie sa môže odňať, a to dočasne alebo natrvalo.

Povolenie uvedené v odseku 1 sa obmedzí na počet invázných nepôvodných druhov a jedincov, ktorý nepresahuje kapacitu miesta držby so zamedzením šírenia. Obsahuje obmedzenia potrebné na zníženie rizika úniku alebo šírenia príslušného druhu. Sprevádza invázny nepôvodný druh, ktorého sa týka, vždy keď je tento druh držaný v Únii, prinesený do Únie alebo je v rámci Únie prepravovaný.

3. Jedinca sa považujú za držané v držbe so zamedzením šírenia, ak sú splnené tieto podmienky:

- a) jedince sú fyzicky izolované a nemôžu uniknúť ani sa šíriť, ani ich nemôžu neoprávnené osoby odstrániť z miest držby, v ktorých sú držané;
- b) protokoly čistenia, zaobchádzania s odpadom a údržby zabezpečujú, že žiadne jedince ani ich časti, ktoré sa môžu rozmnožovať, nemôžu uniknúť ani sa šíriť a ani ich nemôžu neoprávnené osoby odstrániť;
- c) odstránenie jedincov z miest držby, zneškodňovanie alebo zničenie, alebo humánne usmrtenie sa vykonáva spôsobom, ktorý vylučuje ich šírenie alebo rozmnožovanie mimo miest držby.

4. Pri podaní žiadosti o povolenie žiadateľ poskytuje všetky potrebné dôkazy, ktoré umožnia príslušnému orgánu posúdiť, či sú splnené podmienky stanovené v odsekoch 2 a 3.

5. Členské štáty oprávnia ich príslušné orgány, aby kedykoľvek odňal povolenie, či už dočasne, alebo natrvalo, ak sa vyskytnú nepredvídateľné udalosti s nepriaznivým vplyvom na biodiverzitu alebo súvisiace ekosystémové služby. Akékoľvek odňatie povolenia sa musí riadne vedecky odôvodniť a v prípade, že vedecké informácie sú nedostatočné, musí sa odôvodniť na základe zásady predbežnej opatrnosti a s ohľadom na vnútroštátne správne predpisy.

6. Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov prijme formát dokumentu, ktorý slúži ako dôkaz pre povolenie vydané príslušnými orgánmi členského štátu. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 27 ods. 2. Členské štáty používajú uvedený formát ako sprievodný dokument k povoleniu.

7. Pre všetky povolenia vydané v súlade s odsekom 1 tohto článku členské štáty bezodkladne sprístupnia na internete aspoň tieto informácie:

- a) vedecký a bežný názov invázných nepôvodných druhov vzbudzujúcich obavy Únie, pre ktoré bolo povolenie vydané;
- b) počet alebo objem dotknutých jedincov;
- c) účel, na ktorý sa povolenie vydalo, a
- d) číselné znaky kombinovanej nomenklatúry ustanovené v nariadení (EHS) č. 2658/87.

8. Členské štáty zabezpečia, aby boli inšpekcie vykonávané ich príslušnými orgánmi s cieľom zabezpečiť, že zariadenia dodržiavajú podmienky stanovené pre uvedené vydané povolenia.

Článok 9

Autorizácie

1. V mimoriadnych prípadoch zo závažných dôvodov verejného záujmu vrátane dôvodov sociálnej alebo hospodárskej povahy, môžu členské štáty vydať povolenia umožňujúce zariadeniam vykonávanie iných činností, ako sú činnosti uvedené v článku 8 ods. 1, za podmienky udelenia autorizácie zo strany Komisie, v súlade s postupom ustanoveným v tomto článku a za podmienok stanovených v článku 8 ods. 2 a 3.

2. Komisia zriadi a prevádzkuje elektronický autorizačný systém a o žiadostiach o autorizáciu rozhoduje do 60 dní od prijatia žiadosti.

3. Žiadosti o autorizáciu predkladajú členské štáty prostredníctvom systému uvedeného v odseku 2.

4. Žiadosť o autorizáciu zahŕňa tieto informácie:
- a) podrobný opis zariadenia alebo skupiny zariadení vrátane ich názvu a adresy;
  - b) vedecký a bežný názov invázneho nepôvodného druhu vzbudzujúceho obavy Únie, pre ktorý sa o autorizáciu žiada;
  - c) číselné znaky kombinovanej nomenklatúry ustanovené v nariadení (EHS) č. 2658/87;
  - d) počet alebo objem dotknutých jedincov;
  - e) dôvody žiadanej autorizácie;
  - f) podrobný opis plánovaných opatrení, ktorými sa zabezpečí, že zo zariadení na držbu so zamedzením šírenia, v ktorých sa invázne nepôvodné druhy vzbudzujúce obavy Únie majú držať a v ktorých sa má s nimi zaobchádzať, nebol možný únik ani šírenie, ako aj podrobný opis opatrení, ktorými sa zabezpečí, aby sa akákoľvek preprava týchto druhov, ktorá by mohla byť potrebná, vykonala za podmienok, ktoré vylučujú možnosť úniku;
  - g) posúdenie rizika úniku invázneho nepôvodného druhu vzbudzujúceho obavy Únie, pre ktorý sa žiada o autorizáciu, pričom sa pripojí aj opis opatrení na zníženie tohto rizika, ktoré sa majú zaviesť;
  - h) opis plánovaného systému dohľadu a pohotovostného plánu vypracovaného pre prípad úniku alebo šírenia, ktorý v prípade potreby obsahuje aj eradikačný plán;
  - i) opis príslušných vnútroštátnych právnych predpisov uplatniteľných na tieto zariadenia.
5. Autorizácie udelené Komisiou sa oznamujú dotknutému príslušnému orgánu členského štátu. Autorizácia sa musí týkať konkrétneho zariadenia bez ohľadu na postup podávania žiadostí, ktorý sa má dodržiavať v súlade s odsekom 4 písm. a) a musí obsahovať informácie uvedené v odseku 4 a dobu platnosti autorizácie. Autorizácia obsahuje aj ustanovenia o dodaní ďalších alebo náhradných jedincov na použitie pre činnosť, pre ktorú sa žiada o uvedenú autorizáciu.
6. Po autorizácii zo strany Komisie môže príslušný orgán vydať povolenie uvedené v odseku 1 tohto článku v súlade s článkom 8 ods. 4 až 8. Povolenie zahŕňa všetky ustanovenia uvedené v autorizácii udelenej zo strany Komisie.
7. Komisia žiadosť o autorizáciu zamietne, ak nie sú splnené akékoľvek príslušné povinnosti stanovené v tomto nariadení.
8. Komisia čo najskôr informuje príslušný členský štát o každom zamietnutí žiadosti podľa odseku 7 a uvedie dôvod zamietnutia.

Článok 10

Núdzové opatrenia

1. Ak má členský štát dôkazy o výskyte invázneho nepôvodného druhu, ktorý nie je zaradený do zoznamu Únie, o ktorom však príslušné orgány na základe predbežných vedeckých dôkazov zistili, že pravdepodobne spĺňa kritériá stanovené v článku 4 ods. 3, na jeho území alebo o bezprostrednom riziku introdukcie takéhoto invázneho nepôvodného druhu na jeho územie, môže okamžite prijať núdzové opatrenia, ktoré pozostávajú z ktoréhokoľvek z obmedzení stanovených v článku 7 ods. 1.
2. Členský štát, ktorý na svojom území zavádza núdzové opatrenia, ktoré zahŕňajú uplatnenie článku 7 ods. 1 písm. a), d) alebo e), bezodkladne oznámi Komisii a všetkým ostatným členským štátom prijaté opatrenia a dôkazy, ktoré tieto opatrenia odôvodňujú.
3. Príslušný členský štát bezodkladne vykoná posúdenie rizík podľa článku 5 v súvislosti s inváznymi nepôvodnými druhmi, na ktoré sa vzťahujú núdzové opatrenia, vzhľadom na dostupné technické a vedecké informácie, a v každom prípade do 24 mesiacov od dátumu prijatia rozhodnutia zaviesť núdzové opatrenia s cieľom, aby uvedené druhy boli zaradené do zoznamu Únie.
4. Ak Komisia dostane oznámenie uvedené v odseku 2 tohto článku alebo má iné dôkazy o výskyte určitého invázneho nepôvodného druhu, ktorý nie je zaradený do zoznamu Únie v Únii, alebo o bezprostrednom riziku introdukcie takéhoto druhu do Únie, ale tento invázny nepôvodný druh pravdepodobne spĺňa kritériá stanovené v článku 4 ods. 3, prostredníctvom vykonávacích aktov usúdi na základe predbežných vedeckých dôkazov, či tento druh uvedené kritériá pravdepodobne spĺňa, a prijme v súvislosti s rizikami, ktoré tento druh predstavuje, núdzové opatrenia pre Úniu pozostávajúce z ktoréhokoľvek z obmedzení stanovených v článku 7 ods. 1 na obmedzené obdobie, ak usúdi, že sa pravdepodobne splnia kritériá stanovené v článku 4 ods. 3. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 27 ods. 2.

5. Ak Komisia prijme vykonávací akt uvedený v odseku 4, členské štáty podľa potreby zrušia alebo zmenia akékoľvek núdzové opatrenia, ktoré prijali.
6. Ak Komisia zaradí invázne nepôvodné druhy do zoznamu Únie, členské štáty zrušia alebo zmenia svoje núdzové opatrenia.
7. Ak Komisia po posúdení rizík vykonanom podľa odseku 3 tohto článku nezaradí invázne nepôvodné druhy do zoznamu Únie, členské štáty zrušia svoje núdzové opatrenia, ktoré prijali podľa odseku 1 tohto článku, a môžu tieto druhy zaradiť do národného zoznamu inváznych nepôvodných druhov vzbudzujúcich obavy členského štátu, a to podľa článku 12 ods. 1, a zvážiť väčšiu regionálnu spoluprácu v súlade s článkom 11.

Článok 11

Invázne nepôvodné druhy vzbudzujúce obavy regiónu a pôvodné druhy Únie

1. Členské štáty môžu zo svojho národného zoznamu inváznych nepôvodných druhov vzbudzujúcich obavy členského štátu ustanoveného v súlade s článkom 12 určiť druhy, či už pôvodné alebo nepôvodné v Únii, ktoré si vyžadujú väčšiu regionálnu spoluprácu.
2. Komisia na žiadosť zainteresovaných členských štátov uľahčuje uvedenú spoluprácu a koordináciu medzi týmito zainteresovanými členskými štátmi v súlade s článkom 22 ods. 1. V prípade potreby na základe vplyvu určitých inváznych nepôvodných druhov na biodiverzitu a súvisiace ekosystémové služby, ako aj na ľudské zdravie a hospodárstvo a za podmienky, že je to dôkladne podložené komplexnou analýzou odôvodnenia väčšej regionálnej spolupráce žiadajúcich členských štátov, môže Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov žiadať, aby príslušné členské štáty podľa potreby uplatňovali *mutatis mutandis* na svojom území alebo jeho časti články 13, 14 a 16, článok 17 bez ohľadu na článok 18 ako aj uplatňovali články 19 a 20. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 27 ods. 2.
3. Na invázne nepôvodné druhy vzbudzujúce obavy regiónu, ktoré sú pôvodné v členskom štáte, sa na území tohto členského štátu ustanovenia článkov 13, 14, 16, 17, 19, 20 a 24 nevzťahujú. Členské štáty, v ktorých sú tieto druhy pôvodné, spolupracujú s príslušnými členskými štátmi pri posudzovaní prienikových ciest v súlade s článkom 13 a po porade s ostatnými členskými štátmi môžu v súlade s postupom uvedeným v článku 22 ods. 1 prijať príslušné opatrenia s cieľom zabrániť ďalšiemu šíreniu týchto druhov.

Článok 12

Invázne nepôvodné druhy vzbudzujúce obavy členského štátu

1. Členské štáty môžu ustanoviť národný zoznam inváznych nepôvodných druhov vzbudzujúcich obavy členského štátu. V súvislosti s týmito inváznymi nepôvodnými druhmi môžu členské štáty na svojom území podľa potreby uplatňovať také opatrenia, ako sú opatrenia ustanovené v článkoch 7, 8, 13 až 17, 19 a 20. Uvedené opatrenia musia byť v súlade so ZFEÚ a musia sa v súlade s právom Únie oznámiť Komisii.
2. Členské štáty informujú Komisiu a ostatné členské štáty o druhoch, ktoré považujú za invázne nepôvodné druhy vzbudzujúce obavy členského štátu, a o opatreniach uplatňovaných v súlade s odsekom 1.

Článok 13

Akčné plány týkajúce sa prienikových ciest inváznych nepôvodných druhov

1. Členské štáty vykonajú do 18 mesiacov od prijatia zoznamu Únie komplexnú analýzu prienikových ciest neúmyselnej introdukcie a neúmyselného šírenia týchto inváznych nepôvodných druhov vzbudzujúcich obavy Únie aspoň na svojom území, ako aj vo svojich morských vodách vymedzených v článku 3 bode 1 smernice 2008/56/ES a identifikujú prienikové cesty, ktoré si vyžadujú prioritné opatrenia („prioritné prienikové cesty“) z dôvodu objemu druhov alebo potenciálnych škôd spôsobených preniknutím týchto druhov do Únie týmito cestami.
2. Do troch rokov od prijatia zoznamu Únie každý členský štát stanoví a vykoná jeden akčný plán alebo súbor akčných plánov na riešenie problematiky prioritných prienikových ciest, ktoré identifikoval podľa odseku 1. Akčné plány obsahujú harmonogramy činností a opis opatrení, ktoré sa majú prijať, a podľa potreby dobrovoľné činnosti a kódexy osvedčených postupov na riešenie problematiky prioritných prienikových ciest a zabránenie neúmyselnej introdukcii a neúmyselnému šíreniu inváznych nepôvodných druhov do Únie alebo v rámci nej.
3. Členské štáty zabezpečia koordináciu s cieľom stanoviť jeden akčný plán alebo súbor akčných plánov koordinovaných na príslušnej regionálnej úrovni v súlade s článkom 22 ods. 1. Ak sa takéto regionálne akčné plány nestanovia, členské štáty stanovujú a vykonávajú akčné plány, ktoré sa vzťahujú na ich územie a ktoré sú v čo najväčšej možnej miere koordinované na príslušnej regionálnej úrovni.

4. Akčné plány uvedené v odseku 2 tohto článku zahŕňajú najmä opatrenia vychádzajúce z analýzy nákladov a prínosov, ktorých cieľom je:

- a) zvýšiť povedomie;
- b) minimalizovať kontamináciu tovaru, komodít, vozidiel a vybavenia jedincami invázných nepôvodných druhov vrátane opatrení na riešenie prepravy invázných nepôvodných druhov z tretích krajín;
- c) zabezpečiť vhodné kontroly na hraniciach Únie iné ako úradné kontroly podľa článku 15.

5. Akčné plány stanovené v súlade s odsekom 2 sa bezodkladne zašlú Komisii. Členské štáty preskúmajú svoje akčné plány a zašlú ich Komisii aspoň každých šesť rokov.

KAPITOLA III

VČASNÉ ZISTENIE a RÝCHLA ERADIKÁCIA

Článok 14

Systém dohľadu

1. Členské štáty do 18 mesiacov od prijatia zoznamu Únie zavedú systém dohľadu nad inváznymi nepôvodnými druhmi vzbudzujúcimi obavy Únie, ktorým sa zbierajú a zaznamenávajú údaje o výskyte invázných nepôvodných druhov v životnom prostredí prostredníctvom prieskumu, monitorovania alebo iných postupov s cieľom zabrániť šíreniu invázných nepôvodných druhov do Únie alebo v rámci nej, alebo takýto systém zahrnú do svojho existujúceho systému.

2. Systém dohľadu uvedený v odseku 1 tohto článku:

- a) sa vzťahuje na územie členských štátov vrátane morských pobrežných vôd s cieľom určiť výskyt a rozšírenie nových, ako aj už udomácnených invázných nepôvodných druhov vzbudzujúcich obavy Únie;
- b) je dostatočne dynamický na rýchle zistenie objavenia sa akýchkoľvek invázných nepôvodných druhov vzbudzujúcich obavy Únie, ktorých výskyt bol dovtedy neznámy, v životnom prostredí na území členského štátu alebo na časti jeho územia;
- c) stavia na príslušných ustanoveniach týkajúcich sa posudzovania a monitorovania, ktoré sú ustanovené v práve Únie alebo v rámci medzinárodných dohôd, je s nimi v súlade a zabráňuje ich duplicitu a využíva informácie poskytované z existujúcich systémov dohľadu a monitorovania stanovených v článku 11 smernice 92/43/EHS, článku 8 smernice 2000/60/ES a článku 11 smernice 2008/56/ES;
- d) v každej miere zohľadňuje príslušný cezhraničný vplyv a cezhraničné aspekty.

Článok 15

Úradné kontroly

1. Členské štáty do 2. januára 2016 zavedú plne funkčné štruktúry na vykonávanie úradných kontrol potrebných na zabránenie úmyselnej introdukcii invázných nepôvodných druhov vzbudzujúcich obavy Únie do Únie. Tieto úradné kontroly sa uplatňujú na kategórie tovaru, na ktorý sa vzťahujú číselné znaky kombinovanej nomenklatúry, na ktoré sa odkazuje v zozname Únie podľa článku 4 ods. 5.

2. Príslušné orgány vykonávajú primerané kontroly tovaru uvedeného v odseku 1 tohto článku, ktoré sú založené na riziku, a pri ktorých overujú, či:

- a) je tovar zaradený do zoznamu Únie, alebo
- b) či sa naň vzťahuje platné povolenie podľa článku 8.

3. Kontroly uvedené v odseku 2 tohto článku, ktoré pozostávajú z kontrol dokumentov a identity a podľa potreby aj fyzických kontrol, sa uskutočňujú vtedy, keď sa tovar uvedený v odseku 1 tohto článku dováža do Únie. Ak sa v práve Únie o úradných kontrolách už ustanovujú špecifické úradné kontroly v hraničných subjektoch v súlade s nariadením (ES) č. 882/2004 a smernicami 91/496/EHS a 97/78/ES alebo v miestach vstupu v súlade so smernicou 2000/29/ES, pre kategórie tovaru uvedené v odseku 1 tohto článku, členské štáty zveria zodpovednosť za vykonávanie kontrol uvedených v odseku 2 tohto článku príslušným orgánom povereným vykonávaním takýchto kontrol v súlade s článkom 4 nariadenia (ES) č. 882/2004 alebo s článkom 2 ods. 1 písm. g) smernice 2000/29/ES.

4. Manipulovanie s tovarom uvedeným v odseku 1 v slobodných pásmach alebo slobodných skladoch a jeho prepustenie do týchto colných režimov – prepustenie do voľného obehu, tranzit, colné uskladňovanie, aktívny zušľachtovací styk, prepracovanie pod colným dohľadom a dočasné použitie – podliehajú predloženiu týchto dokladov colným orgánom:

- a) príslušný vstupný doklad, ktorý náležite vyplnili príslušné orgány uvedené v odseku 3 tohto článku a ktorý potvrdzuje, že sú splnené podmienky uvedené v odseku 2 tohto článku, v prípadoch, keď sa kontroly vykonávajú u hraničných subjektov v súlade s nariadením (ES) č. 882/2004 a smernicami 91/496/EHS a 97/78/ES alebo na miestach vstupu v súlade s článkom 2 ods. 1 písm. j) smernice 2000/29/ES. Musí sa dodržať colný režim, ktorý sa v ňom uvádza, alebo
- b) iný doklad, ktorý dokazuje, že sa vykonali kontroly a mali uspokojivé výsledky, v prípadoch, keď tovar nepodlieha úradným kontrolám podľa práva Únie, a následný vstupný doklad.

Uvedené doklady sa môžu podať aj elektronicky.

5. Ak sa počas kontrol zistí nedodržanie tohto nariadenia:

- a) colné orgány pozastavia prepustenie do určitého colného režimu alebo zadržia daný tovar;
- b) príslušné orgány uvedené v odseku 3 zadržia tovar.

Zadržaný tovar sa zverí príslušnému orgánu poverenému uplatňovaním tohto nariadenia. Uvedený orgán koná v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi. Členské štáty môžu delegovať špecifické funkcie na iné orgány.

6. Pokiaľ príslušný členský štát neurčí inak, náklady, ktoré vzniknú v priebehu overovania, a náklady, ktoré vyplynú z akéhokoľvek nedodržania tohto nariadenia, znáša fyzická alebo právnická osoba v rámci Únie, ktorá tovar do Únie priniesla.

7. Členské štáty zavedú postupy na zabezpečenie výmeny relevantných informácií a efektívnej a účinnej koordinácie a spolupráce medzi všetkými zainteresovanými orgánmi pri overovaní uvedenom v odseku 2.

8. Komisia spolu so všetkými členskými štátmi na základe osvedčených postupov vypracuje usmernenia a programy odbornej prípravy na uľahčenie identifikácie a zistenia invázných nepôvodných druhov vzbudzujúcich obavy Únie a vykonávania efektívnych a účinných kontrol.

9. Ak boli vydané povolenia v súlade s článkom 8, v colnom vyhlásení alebo príslušných oznámeniach hraničnému subjektu sa uvedie odkaz na platné povolenie vzťahujúce sa na tovar uvedený v colnom vyhlásení.

Článok 16

Oznámenia o včasnom zistení

1. Členské štáty používajú systém dohľadu ustanovený v súlade s článkom 14 a informácie zozbierané pri úradných kontrách ustanovených v článku 15 na potvrdenie včasného zistenia introdukcie alebo výskytu invázných nepôvodných druhov vzbudzujúcich obavy Únie.

2. Členské štáty bezodkladne písomne oznámia Komisii včasné zistenie introdukcie alebo výskytu invázných nepôvodných druhov vzbudzujúcich obavy Únie a informujú o tom ostatné členské štáty, najmä pri:

- a) objavení sa akýchkoľvek druhov zaradených do zoznamu Únie na ich území alebo na časti ich územia, ktorých výskyt na ich území alebo na časti ich územia bol dovtedy neznámy;
- b) opakovanom objavení sa akýchkoľvek druhov zaradených do zoznamu invázných nepôvodných druhov vzbudzujúcich obavy Únie na ich území alebo na časti ich územia potom, čo bola nahlásená ich eradikácia.

Článok 17

Rýchla eradikácia v ranej fáze invázie

1. Po včasnom zistení a do troch mesiacov od zaslania oznámenia o včasnom zistení uvedeného v článku 16 členské štáty uplatnia opatrenia na eradikáciu, oznámia tieto opatrenia Komisii a informujú o tom ostatné členské štáty.

2. Pri uplatňovaní opatrení na eradikáciu členské štáty zabezpečia, aby boli použité metódy účinné na dosiahnutie úplného a trvalého odstránenia populácie dotknutého invázneho nepôvodného druhu, s náležitým ohľadom na ľudské zdravie a životné prostredie, najmä pokiaľ ide o necieľové druhy a ich biotopy, pričom zabezpečia, aby sa zvieratá ušetrili od bolesti, úzkosti alebo utrpenia, ktorým sa dá vyhnúť.

3. Členské štáty monitorujú účinnosť eradikácie. Na tento účel môžu použiť systém dohľadu ustanovený v článku 14. Pri monitorovaní sa podľa potreby posudzuje aj vplyv na cieľové druhy.
4. Členské štáty informujú Komisiu o účinnosti prijatých opatrení a oznámia jej, keď je populácia určitého invázneho nepôvodného druhu vzbudzujúceho obavy Únie eradikovaná. Uvedené informácie poskytnú aj iným členským štátom.

Článok 18

Výnimky z povinnosti rýchlej eradikácie

1. Členský štát môže na základe spoľahlivých vedeckých dôkazov do dvoch mesiacov od zistenia invázneho nepôvodného druhu uvedeného v článku 16 rozhodnúť, že neuplatní opatrenia na eradikáciu, ak je splnená aspoň jedna z týchto podmienok:

- a) eradikácia sa preukázala byť technicky nerealizovateľnou, pretože v prostredí, v ktorom sa invázny nepôvodný druh udomácnil, nemožno použiť dostupné metódy eradikácie;
- b) analýza nákladov a prínosov na základe dostupných údajov s dostatočnou istotou preukazuje, že náklady budú v dlhodobom horizonte mimoriadne vysoké a neúmerné vzhľadom na prínosy eradikácie;
- c) metódy eradikácie neexistujú alebo existujú, ale majú veľmi závažný nepriaznivý vplyv na ľudské zdravie, životné prostredie alebo iné druhy.

Príslušný členský štát svoje rozhodnutie bezodkladne a písomne oznámi Komisii. K oznámeniu pripojí všetky dôkazy uvedené v písmenách a), b) a c) prvého pododseku.

2. Komisia môže prostredníctvom vykonávacích aktov rozhodnúť, že zamietne rozhodnutie oznámené v súlade s druhým pododsekom odseku 1, ak podmienky, ktoré sú v ňom stanovené, nie sú splnené.

3. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 27 ods. 2. Navrhované vykonávacie akty sa predložia výboru uvedenému v článku 27 ods. 1 do dvoch mesiacov od doručenia oznámenia členského štátu.

4. Ak sa podľa odseku 1 neuplatnia žiadne opatrenia na eradikáciu, členské štáty zabezpečia, že sa zavedú opatrenia na zamedzenie šírenia, aby sa zabránilo ďalšiemu šíreniu inváznych nepôvodných druhov do iných členských štátov.

5. Ak Komisia zamietne rozhodnutie oznámené v súlade s druhým pododsekom odseku 1 tohto článku, príslušný členský štát bezodkladne uplatní opatrenia na eradikáciu uvedené v článku 17.

6. Ak Komisia nezamietne rozhodnutie oznámené v súlade s druhým pododsekom odseku 1 tohto článku, na invázne nepôvodné druhy sa vzťahujú manažmentové opatrenia uvedené v článku 19.

KAPITOLA IV

MANAŽMENT ZNAČNE ROZŠÍRENÝCH INVÁZNYCH NEPÔVODNÝCH DRUHOV

Článok 19

Manažmentové opatrenia

1. Členské štáty do 18 mesiacov od zaradenia invázneho nepôvodného druhu do zoznamu Únie zavedú účinné manažmentové opatrenia tých inváznych nepôvodných druhov vzbudzujúcich obavy Únie, o ktorých členské štáty zistili, že sú na ich území značne rozšírené, aby sa minimalizoval ich vplyv na biodiverzitu, súvisiace ekosystémové služby a v prípade, že je to uplatniteľné, na ľudské zdravie alebo hospodárstvo.

Uvedené manažmentové opatrenia sú primerané vplyvu a životné prostredie a usposobené vzhľadom na osobitné okolnosti členských štátov, sú založené na analýze nákladov a prínosov a v nožnej miere zahŕňajú aj opatrenia zamerané na obnovu uvedené v článku 20. Uprednostňujú sa na základe hodnotenia rizika a ich nákladovej efektívnosti.

2. Manažmentové opatrenia pozostávajú z letálnych alebo neletálnych fyzických, chemických alebo biologických opatrení zameraných na eradikáciu, kontrolu populácie alebo zamedzenie šírenia populácie určitého invázneho nepôvodného druhu. V prípade potreby manažmentové opatrenia zahŕňajú opatrenia, ktoré sa uplatňujú na prijímajúci ekosystém s cieľom zvýšiť jeho odolnosť proti súčasným a budúcim inváziám. Komerčné používanie inváznych nepôvodných druhov, ktoré sa už udomácnili, sa môže dočasne povoliť ako súčasť manažmentových opatrení, ktorých cieľom je takéto druhy eradikovať, kontrolovať ich populáciu alebo zamedziť ich šíreniu, a to pod podmienkou prísneho odôvodnenia a za predpokladu, že sú zavedené všetky vhodné kontroly na zabránenie ich ďalšiemu šíreniu.

3. Pri uplatňovaní manažmentových opatrení a výberových metód, ktoré sa majú použiť, členské štáty berú náležitý ohľad na ľudské zdravie a životné prostredie, najmä pokiaľ ide o necieľové druhy a ich biotopy, a v prípade, že cieľovou skupinou opatrení sú živočíchy, členské štáty zabezpečia, aby sa ušetrili od bolesti, úzkosti alebo utrpenia, ktorým sa dá vyhnúť bez toho, aby sa znížila účinnosť manažmentových opatrení.

4. Systém dohľadu ustanovený v článku 14 je navrhnutý a používa sa na monitorovanie účinnosti opatrení na eradikáciu, kontrolu populácie alebo zamedzenie jej šírenia pri minimalizovaní vplyvu na biodiverzitu, súvisiace ekosystémové služby a v prípade, že je to uplatniteľné, na ľudské zdravie alebo hospodárstvo. Pri monitorovaní sa podľa potreby posudzuje aj vplyv na necieľové druhy.

5. Ak existuje významné riziko, že určitý invázy nepôvodný druh vzbudzujúci obavy Únie sa rozšíri do iného členského štátu, členské štáty, v ktorých sa tento druh vyskytuje, to okamžite oznámia ostatným členským štátom a Komisii. V prípade potreby príslušné členské štáty stanovia spoločne dohodnuté manažmentové opatrenia. Ak šírenie môže zasiahnuť aj tretie krajiny, zasiahnutý členský štát sa usiluje o tejto skutočnosti príslušné tretie krajiny informovať.

Článok 20

Obnova poškodených ekosystémov

1. Členské štáty prijímú vhodné opatrenia zamerané na obnovu, aby pomohli pri ozdravení ekosystému, ktorý bol degradovaný, poškodený alebo zničený invázy nepôvodným druhom vzbudzujúcim obavy Únie, s výnimkou prípadu, ak sa pri analýze nákladov a prínosov na základe dostupných údajov s dostatočnou istotou preukáže, že náklady na uvedené opatrenia budú vysoké a neúmerné vzhľadom na prínosy obnovy.

2. Opatrenia zamerané na obnovu uvedené v odseku 1 zahŕňajú aspoň:

- a) opatrenia na zvýšenie schopnosti ekosystému, ktorý je vystavený narušeniu spôsobenému výskytom invázneho nepôvodného druhu vzbudzujúceho obavy Únie, odolávať účinkom narušenia, absorbovať ich, prispôbiť sa im a zotaviť sa z nich;
- b) opatrenia na podporu zabránenia opätovnej invázii po vykonaní eradikácie.

KAPITOLA V

HORIZONTÁLNE USTANOVENIA

Článok 21

Náhrada nákladov

V súlade so zásadou „znečisťovateľ platí“ a bez toho, aby bola dotknutá smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/35/ES⁽¹⁾, sa členské štáty usilujú o náhradu nákladov vynaložených na opatrenia potrebné na prevenciu, minimalizovanie alebo zmiernenie nepriaznivého vplyvu invázy nepôvodných druhov vrátane nákladov súvisiacich so životným prostredím a zdrojmi, ako aj nákladov na obnovu.

Článok 22

Spolupráca a koordinácia

1. Členské štáty vynakladajú pri plnení svojich povinností podľa tohto nariadenia všetko úsilie na to, aby zabezpečili úzku koordináciu so všetkými príslušnými členskými štátmi, a v prípade, ak je to praktické a vhodné, používajú existujúce štruktúry vyplývajúce z regionálnych alebo medzinárodných dohôd. Príslušné členské štáty sa konkrétne usilujú o zabezpečenie koordinácie s inými členskými štátmi, s ktorými majú:

- a) spoločné morské subregióny v súlade s článkom 4 ods. 2 smernice 2008/56/ES, pokiaľ ide o morské druhy;
- b) spoločný biogeografický región v súlade s článkom 1 písm. c) bodom iii) smernice 92/43/EHS, pokiaľ ide o iné ako morské druhy;
- c) spoločné hranice;
- d) spoločné povodie v súlade s článkom 2 bodom 13 smernice 2000/60/ES, pokiaľ ide o sladkovodné druhy, alebo
- e) akýkoľvek iný spoločný záujem.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/35/ES z 21. apríla 2004 o environmentálnej zodpovednosti pri prevencii a odstraňovaní environmentálnych škôd (Ú. v. EÚ L 143, 30.4.2004, s. 56).

Komisia na žiadosť zainteresovaných členských štátov uľahčuje koordináciu.

2. Členské štáty sa pri plnení svojich povinností podľa tohto nariadenia snažia spolupracovať s tretími krajinami podľa potreby a na účely splnenia cieľov tohto nariadenia, pričom používajú aj existujúce štruktúry vyplývajúce z regionálnych alebo medzinárodných dohôd.

3. Členské štáty môžu uplatňovať ustanovenia, ako sú uvedené v odseku 1 tohto článku, aj na zabezpečenie koordinácie a spolupráce s inými príslušnými členskými štátmi, pokiaľ ide o invázne nepôvodné druhy vzbudzujúce obavy členského štátu identifikované v národných zoznamoch prijatých v súlade s článkom 12 ods. 1. Členské štáty môžu pre tieto invázne nepôvodné druhy stanoviť aj mechanizmy na spoluprácu na primeranej úrovni. Takéto mechanizmy môžu zahŕňať výmenu informácií alebo údajov, akčné plány týkajúce sa prienikových ciest a výmenu osvedčených postupov manažmentu, kontroly a eradikácie invázných nepôvodných druhov, systémy včasného varovania a programy týkajúce sa verejného povedomia alebo vzdelávania.

Článok 23

Prísnejšie vnútroštátne pravidlá

Členské štáty môžu zachovať alebo stanoviť prísnejšie vnútroštátne pravidlá s cieľom zabrániť introdukcii, udomácneniu a šíreniu invázných nepôvodných druhov. Tieto opatrenia musia byť v súlade so ZFEÚ a musia sa v súlade s právom Únie oznámiť Komisii.

KAPITOLA VI

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 24

Podávanie správ a preskúmanie

1. Členské štáty do 1. júna 2019 a potom každých šesť rokov aktualizujú a zašlú Komisii:
  - a) opis systému dohľadu podľa článku 14 a systému úradných kontrol nepôvodných druhov, ktoré vstupujú do Únie, podľa článku 15 alebo jeho aktualizovanú verziu;
  - b) rozšírenie invázných nepôvodných druhov vzbudzujúcich obavy Únie alebo obavy regiónu v súlade s článkom 11 ods. 2, ktoré sa vyskytujú na ich území, vrátane informácií o spôsoboch migrácie alebo rozmnožovania;
  - c) informácie o druhoch, ktoré sa považujú za invázne nepôvodné druhy vzbudzujúce obavy členského štátu podľa článku 12 ods. 2;
  - d) akčné plány uvedené v článku 13 ods. 2;
  - e) súhrnné informácie týkajúce sa celého územia štátu o opatreniach na eradikáciu prijatých v súlade s článkom 17, o manažmentových opatreniach prijatých v súlade s článkom 19, o ich účinnosti a o ich vplyve na necieľové druhy;
  - f) počet povolení uvedených v článku 8 a účel, na ktorý boli udelené;
  - g) opatrenia prijaté s cieľom informovať verejnosť o výskyte invázneho nepôvodného druhu a o všetkých opatreniach, o ktorých vykonanie boli požiadani občania;
  - h) inšpekcie požadované podľa článku 8 ods. 8, a
  - i) informácie o nákladoch na opatrenia, ktoré sa vykonali v záujme dosiahnutia súladu s týmto nariadením, ak sú k dispozícii.
2. Členské štáty do 5. novembra 2015 oznámia Komisii, ktoré príslušné orgány sú zodpovedné za uplatňovanie tohto nariadenia, a informujú o tom ostatné členské štáty.
3. Komisia do 1. júna 2021 preskúma uplatňovanie tohto nariadenia vrátane zoznamu Únie, akčných plánov uvedených v článku 13 ods. 2, systému dohľadu, colných kontrol, povinnosti eradikácie a povinností súvisiacich s manažmentom a predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, ku ktorej môže pripojiť legislatívne návrhy na zmeny tohto nariadenia vrátane zmien zoznamu Únie. Toto preskúmanie skúma aj účinnosť vykonávacích ustanovení týkajúcich sa invázných nepôvodných druhov vzbudzujúcich obavy regiónu, potrebu a uskutočniteľnosť zaradenia druhov pôvodných v Únii do zoznamu Únie a či je v záujme zvýšenia účinnosti akčných plánov a opatrení prijatých členskými štátmi potrebná ďalšia harmonizácia.

4. Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov spresní technické formáty na podávanie správ s cieľom zjednodušiť a uľahčiť členským štátom plnenie ich povinností v súvislosti s podávaním správ, pokiaľ ide o informácie podľa odseku 1 tohto článku. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 27 ods. 2.

Článok 25

System na podporu informácií

1. Komisia postupne vytvára systém na podporu informácií potrebný na uľahčenie uplatňovania tohto nariadenia.
2. Do 2. januára 2016 musí tento systém zahŕňať mechanizmus na podporu údajov, ktorý prepojí existujúce systémy údajov o inváziách nepôvodných druhoch, pričom sa bude osobitná pozornosť venovať informáciám o inváziách nepôvodných druhoch vzbudzujúcich obavy Únie, aby sa uľahčilo podávanie správ podľa článku 24.

Mechanizmus na podporu údajov uvedený v prvom pododseku sa stane nástrojom na pomoc Komisii a členským štátom pri spracúvaní príslušných oznámení požadovaných podľa článku 16 ods. 2.

3. Do 2. januára 2019 sa tento mechanizmus na podporu údajov uvedený v odseku 2 musí stať mechanizmom na výmenu informácií o ďalších aspektoch uplatňovania tohto nariadenia.

Môže zahŕňať aj informácie o inváziách nepôvodných druhoch vzbudzujúcich obavy členského štátu a o prienikových cestách, posúdení rizík, manažmentových opatreniach a opatreniach na eradikáciu, ak sú k dispozícii.

Článok 26

Účasť verejnosti

Pri tvorbe akčných plánov podľa článku 13 tohto nariadenia a pri zavádzaní manažmentových opatrení podľa článku 19 tohto nariadenia členské štáty zabezpečia, aby sa verejnosti poskytli včasné a skutočné možnosti účasti na ich príprave, úprave alebo preskúmaní pomocou mechanizmov, ktoré členské štáty už určili v súlade s článkom 2 ods. 3 druhým pododsekom smernice 2003/35/ES.

Článok 27

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011 a pri plnení jeho úloh mu môže pomáhať Vedecké fórum uvedené v článku 28.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
3. Ak výbor nevydá žiadne stanovisko, Komisia neprijme návrh vykonávacieho aktu a uplatňuje sa článok 5 ods. 4 tretí pododsek nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 28

Vedecké fórum

Komisia zabezpečí účasť zástupcov vedeckej obce, ktorých určia členské štáty, aby poskytli odporúčania k akejkoľvek vedeckej otázke v súvislosti s uplatňovaním tohto nariadenia, najmä pokiaľ ide o články 4, 5, 10 a 18. Títo zástupcovia sa stretávajú v rámci vedeckého fóra. Rokovací poriadok uvedeného fóra vypracuje Komisia.

Článok 29

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 5 ods. 3 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 1. januára 2015. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 5 ods. 3 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 5 ods. 3 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 30

Sankcie

1. Členské štáty prijímajú ustanovenia o sankciách uplatniteľných v prípade porušenia tohto nariadenia. Členské štáty prijímajú všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie ich uplatňovania.

2. Stanovené sankcie sú účinné, primerané a odrádzajúce.

3. Stanovené sankcie môžu okrem iného zahŕňať:

a) pokuty;

b) zhabanie invázyvných nepôvodných druhov vzbudzujúcich obavy Únie, ktoré nespĺňajú požiadavky tohto nariadenia;

c) okamžité pozastavenie alebo odňatie povolenia vydaného v súlade s článkom 8.

4. Do 2. januára 2016 členské štáty oznámia Komisii ustanovenia uvedené v odseku 1 a bezodkladne jej oznámia akékoľvek následné zmeny.

Článok 31

Prechodné ustanovenia pre nekomerčných majiteľov

1. Odchyľne od článku 7 ods. 1 písm. b) a d) sa majiteľom spoločenských zvierat, ktoré nie sú držané na komerčné účely a patria k invázyvným nepôvodným druhom zaradeným do zoznamu Únie, povoľuje držať tieto zvieratá do konca ich prirodzeného života, pokiaľ sú splnené tieto podmienky:

a) zvieratá boli držané pred ich zaradením do zoznamu Únie;

b) zvieratá sú v držbe so zamedzením šírenia a sú zavedené všetky vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo, že nie je možné ich rozmnožovanie ani únik.

2. Príslušné orgány prijímajú všetky primerané kroky v záujme informovania nekomerčných majiteľov o rizikách, ktoré sú spojené s držaním zvierat uvedených v odseku 1, a o opatreniach, ktoré sa majú prijať na minimalizáciu rizika ich rozmnožovania a úniku, a to prostredníctvom programov na zvyšovanie povedomia a vzdelávanie organizovaných členskými štátmi.

3. Nekomerční majitelia, ktorí nemôžu zabezpečiť splnenie podmienok stanovených v odseku 1, nesmú držať dotknuté zvieratá. Členské štáty im môžu ponúknuť možnosť prevziať od nich ich zvieratá. Ak dôjde k tejto situácii, berie sa na závažný ohľad na dobré životné podmienky zvierat.

4. Zvieratá uvedené v odseku 3 tohto článku sa môžu držať v zariadeniach uvedených v článku 8 alebo v zariadeniach zriadených na tento účel členskými štátmi.

Článok 32

Prechodné ustanovenia pre komerčné populácie

1. Držiteľom komerčných populácií jedincov invázyvných nepôvodných druhov získaných pred ich zaradením do zoznamu Únie sa povoľuje do dvoch rokov od zaradenia druhov do tohto zoznamu držať a prepravovať živé jedince alebo ich časti, ktoré sa môžu rozmnožovať, na účely predaja alebo odovzdania výskumným ústavom alebo zariadeniam na ochranu *ex situ* a na účely liečebných činností uvedených v článku 8, pod podmienkou, že tieto jedince sa držia a prepravujú v držbe so zamedzením šírenia a že sú zavedené všetky vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo, že nie je možné ich rozmnožovanie ani únik; alebo na účely zabitia či humánneho usmrtenia týchto jedincov, aby sa vyčerpala ich populácia.

2. Predaj alebo odovzdanie živých jedincov nekomerčným používateľom sa povoľuje počas jedného roka od zaradenia druhu do zoznamu Únie pod podmienkou, že tieto jedince sa držia a prepravujú v držbe so zamedzením šírenia a že sú zavedené všetky vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo, že nie je možné ich rozmnožovanie ani únik.

3. V prípade, že bolo vydané povolenie v súlade s článkom 6 nariadenia (ES) č. 708/2007 pre akvakultúrny druh, ktorý sa následne zaradí do zoznamu Únie, pričom platnosť takéhoto povolenia prekračuje lehotu uvedenú v odseku 1 tohto článku, členský štát odníme toto povolenie v súlade s článkom 12 nariadenia (ES) č. 708/2007 do konca lehoty uvedenej v odseku 1 tohto článku.

Článok 33

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť 1. januára 2015.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 22. októbra 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
B. DELLA VEDOVA